

fem og tyve dobbelte Beløb af samtlige Vdelsler, der aarligen paahvillede Gaarden ifølge Fæstebrevet eller Forpagtningscontracten. Sæden beregnes til Penge efter Gjennemsnittet af de sidste 24 Aars Capitelstarter, de tvende højeste og de tvende laveste Aar fradragne, og den aarlige Værdi af de øvrige Vdelsler bestemmes ved Taxation.

Haves Gaarden i Fæste, skal det, der bliver tilbage af Taxationssummen, tilsvares med et saa stort Beløb, som med Rente og Rentens Rente (til $3\frac{1}{2}$ pCt. aarlig) vilde give denne tilbageblivende Deel fra den Tid, Kjøbesummen begynder at forrentes, indtil Udløbet af Fæsterens eller den fæstebestodende Enkes Levetid, beregnet efter de nærværende Lov vedføjede Tabeller. Dog bliver herved at iagttage, at, saafremt Fæsteren er gift og Levetiden, beregnet efter Hustruens Alder, vilde give et fordeelt Resultat for Fæstebestodelsens Værdighed, end naar den beregnes efter hans egen Alder, da lægges den Middeltid til Grund, som udkommer, naar Hensyn tages baade til Mandens og Konens formodede Levetid efter Tabellen. For at imidlertid Hustruens Alder saaledes skal kunne medtages i Beregningen, maa Egtteffabet være indgaaet før denne Lovs Kundgjørelse.

Haves Gaarden i Forpagtning efter Frdn. 15de Juni 1792 paa et bestemt Tidsrum, lægges dette ligefrem til Grund ved Beregningen af det Beløb, hvormed det, der bliver tilbage af Taxationssummen, skal tilsvares.

Formener Godsbesidderen, at Noget, efter hvis Alder den formodede Levetid er beregnet, lider af en ukærlig Svaghed, som bestemt maa medføre en tidligere Død, end der efter ovenmeldte Beregning kunde ventes, kan han forandre, at vende, af Amtmanden dertil udnævnte, Læger undersøge den Paagjældendes Helbreds-tilstand. Vægrer denne sig ved at undergive sig denne Undersøgelse, eller gaaer Lægernes Skjøn — og i Tilfælde af Meningsulighed tilforordner Amtmanden en tredje Læge — ud paa, at en saadan Svaghed finder Sted, kan Eiendomsoverdragelse et fordras, med mindre der frafalder Afslag paa Grund af en ved denne Person fortat Brugsbestodelse. Den

Lægerne tilkommende Godtgjørelse udredes af Godsbesidderen.

§ 12.

Skulde Godsseieren antage, at der ved Afstaelsen af noget til Fæstegaarden hørende Grundstykke, paa Grund af dettes Veliggenhed eller andre saadanne Forhold, vilde paaføres ham et særegt Tab, kan han herom fremsætte sin Paastand for Taxationscommissionen, som ved Mægling imellem Parterne bør søge at tilvejebringe en mindelig Udjævning af dette Punkt, og, dersom en saadan ikke kan opnaaes, ved Kendelse afgjøre, hvorvidt saadanne enkelte mindre Dele bør affindres fra Fæstegaarden og forbeholdes Jorddroten, imod en forholdsmæssig Afgang i den efter § 10 bestemte Kjøbesum. I Tilfælde af en saadan Fraskillelse er dog Brugerens, i Mangel af anden Dverrenskomst herom, berettiget til at beholde det afsondrede Grundstykke til Benyttelse paa samme Maade som hidtil, saalænge han eller hans Enke beholder Gaarden, imod at han derfor vedbliver at svare en forholdsmæssig Deel af de hidtilværende aarlige Afgifter.

§ 13.

De Bevillinger til ved Fæsteledighed at indbringe Fæsteford, som maatte være meddeelte forinden nærværende Lovs Kundgjørelse, beholde i Almindelighed deres Retstray, uanset Bestemmelserne i denne Lov. Dog har Godsseieren, saafremt en saadan Bevilling ikke lyder paa et eller flere bestemte Fæstesteder, men paa Fæsteford i Almindelighed, førend denne Lov kommer til Anvendelse, bestemt at opgive for Indenrigsministeriet, hvilke Forder han vil have den anvendt paa, da han ellers ikke kan benytte samme.

Efterlade de nærværende Fæstere af disse Gaarde sig Livsarvinger eller Svigerbørn, da bliver det af Kongerigets særlige Finantskasse at udbetale til disse det Beløb, som ifølge § 10 skulde have været fradraget Stedernes virkelige Værdi som frit Eiendom i Handel og Vandel, dersom Fæsterne kunde have forlangt Stederne overdragne til Eiendom efter denne Lov. Dette Beløb bestemmes ved Taxationer, der i det Hele foretages